

L ö g

um

eftirlit með skipum og bátum og öryggi þeirra.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Skip skal telja óhaffært, ef bol þess, búnaði, vjel eða vjelartækjum eða skipshöfn er svo áfátt, eða það er svo ofhlaðið mönnum eða munum eða vanhlaðið, eða illa birgt að vistum eða vatni, að kolum eða öðrum vjelanauðsynjum, ef það er gufuskip eða vjelskip, eða það af öðrum ástæðum er svo á sig komið, að telja verður, vegna sjóferða þeirra, er skipið skal fara, að hættulegra sje að vera í förum með því en venjulegt er við siglingar.

2. gr.

Setja skal með konunglegri tilskipun nánari ákvæði um, hverjar kröfur gjöra skuli til þess, að skip verði talið haffært, eftir því hvert skipið er og hvaða ferðir því eru ætlaðar, og um það, hvers gætt skuli við skipaskoðanir, sem gjörðar eru samkvæmt lögum þessum.

Í sömu tilskipun skulu sett ákvæði um rúmstærð og gólfstærð í herbergjum skipverja, svo og annan útbúnað þeirra, að því er snertir birtu, loftrás og aðra hollustuhætti.

3. gr.

Eiganda skips eða útgerðarmanni, svo og skipstjóra, er skylt að sjá um, að skip sje haffært, er það leggur úr höfn. Skylt er skipstjóra að gjöra alt það, er hann má, til að halda skipi haffæru á ferð. Nú tekur skip grunn, verður fyrir árekstri eða það annað ber til, er ætla má, að af muni hljótaskast að skipið verði óhaffært, og er skipstjóra þá skylt að láta rannsaka það með skoðunargjörð, þar sem því verður fyrst við komið.

4. gr.

Ef líkur eru á, að skip eða bátur, hverrar þjóðar sem er, sem ferðbúið er frá íslenskri höfn, sje óhaffært, skal lögreglustóri hefta burtförina til bráða-

birgða og skipa fyrir um, að skoðun skuli gerð á skipinu. Nú reynist það við skoðunina, að skipið sje óhaffært, og má skipið þá eigi leggja úr höfn fyrir en 19 júní. úr þeim göllum er bætt og það sannað með nýrri skoðunargerð. 37

5. gr.

Þar sem ekki er annars getið, taka ákvæði laga þessara, um eftirlit með öryggi skipa, til allra skipa, sem stærri eru en 12 rúmlestir og gerð eru út hjer á landi, svo og til vjelbáta og róðrabáta fjórróinna eða stærri, er stunda fiskveiðar hjer við land eina vertíð á ári eða lengur.

Atvinnumálaráðuneytið getur ákveðið með reglugerð, að eftirlit skuli haft með öryggi annara fljótandi fara og hvernig því eftirliti skuli hagað.

6. gr.

Eftirlit með öryggi skipa er undir yfirstjórn atvinnumálaráðuneytisins. Ráðuneytið skiftir landinu í skipaskoðunarumdæmi og skipar, til framkvæmdar eftirlitinu, í hverju umdæmi svo marga skipaskoðunarmenn, sem þurfa þykir. Skulu þeir vera skipaðir til 4 ára í senn. Þeir skulu vera valinkunnir og óvilhallir menn og að öðru leyti svo vel til starfsins fallnir sem frekast eru föng á. Áður en þeir taka til starfa skulu þeir undirrita drengskaparheit um, að þeir skuli vinna starf sitt samviskusamlega.

Skipaskoðunarmenn skulu gera allar skoðanir, þær er ræðir um í lögum þessum eða í tilskipunum eða reglugerðum, er settar verða samkvæmt þeim, og gerðar skulu innan umdæmis þeirra, hvort sem skipið er skrásett þar eða eigi. Ef þess er þörf getur atvinnumálaráðuneytið kvatt skipaskoðunarmann til skoðunargerða utan umdæmis síns.

Við skoðunargerðir er skipaskoðunarmönnum skylt að gæta þess, að fullnægt sje kröfum þeim, er gerðar eru í lögum þessum eða í tilskipunum eða reglugerðum, er settar verða samkvæmt þeim, um öryggi skipa, þeirrar tegundar, er það skip er, sem þeir skoða, og í þeim ferðum, er því eru ætlaðar. Þeim er og skylt endranær að hafa eftir föngum vakandi auga með því, að hlýtt sje fyrir-mælum þeim, sem sett eru um öryggi skipa, og skulu þeir tafarlaust tilkynna lög-reglustjóra, ef þeir verða þess vísari, að misbrestur sje á því.

Skipaskoðunarmenn eiga rjett á þóknun fyrir starfa sinn, samkvæmt gjaldskrá, er atvinnumálaráðuneytið setur. Þóknunina greiðir eigandi skips, og má taka hana lögtaki. Þurfi skipaskoðunarmenn að takast ferð á hendur vegna skoðunar á skipi, skal ferðakostnaður þeirra greiddur úr ríkissjóði.

7. gr.

Skoðunargerðir á skipum eru tvennskonar, aðalskoðun og aukaskoðun.

8. gr.

Aðalskoðun skal gerð á skipum í þessum tilfellum:

- 37 a. Áður en skip leggur úr höfn hjer á landi í fyrsta sinn, er smíðað hefir verið
 19 júní hjer á landi eða breytt hefir verið svo mjög, að mæla þurfi það af nýju, eða fengið er frá öðrum löndum, hvort heldur nýsmíðað eða notað, til skrásetningar undir íslenskan fána eða til útgerðar hjer á landi.
- b. Á öllum farþegaskipum einu sinni á ári. Í tilskipun þeirri, er ræðir um í 2. gr. þessara laga, skal ákveðið, hver skip teljist farþegaskip.
- c. Á öllum öðrum skipum annað hvert ár.

9. gr.

Við aðalskoðun skal athuga vandlega alt öryggi skipsins, bæði sjálfs bols skipsins, þilfara og skilrúma, siglu og reiða, vjela og vjelartækja, búnaðar alls og áhalda, svo og alt annað, er lýtur að öryggi skipsins.

10. gr.

Að lokinni aðalskoðun skips skulu skipaskoðunarmenn senda lögreglustjóra skýrslu um öryggi skipsins, gerða eftir fyrirmynd, er atvinnumálaráðuneytið setur, svo og tillögur sínar um það, hvort skipinu skuli gefið haffæriskírteini eða eigi. Komi það í ljós við skoðunina, að skipið sje haffært, skal lögreglustjóri gefa skipinu haffærisskírteini. Í haffærisskírteini skal tilgreina nafn skips og heimili, skrásetningarbókstafi þess, númer þess á fiskiskipaskrá og umdæmisbókstafi, ef um fiskiskip er að ræða, smálestatat, hvort skipið sje seglskip eða vjelskip, róðrabátur eða vjelbátur, til hvaða ferða skipið sje ætlað, tölu farþega, er það má flytja, sje um farþegaskip að ræða, svo og að skipið fullnægi þeim kröfum um öryggi skipa, er gerðar eru í lögum þessum eða tilskipunum eða reglugerðum, settum samkvæmt þeim.

Haffærisskírteini gildir um farþegaskip í eitt ár frá dagsetningardegi þess, en um önnur skip í tvö ár frá sama tíma. Nú er skip statt í útlöndum á þeim tíma, er haffærisskírteini þess gengur úr gildi, og getur þá atvinnumálaráðuneytið framlengt gildi skírteinisins til ákveðins tíma, þó aldrei lengur en til þess er skipið næst tekur höfn hjer við land, enda sjeu færðar líkur fyrir því, að skipið enn sje haffært. Ef sjerstaklega stendur á í öðrum tilfellum, getur lögreglustjóri framlengt gildi skírteinisins alt að einum mánuði.

Haffærisskírteini skal fylgja skipsskjölunum, og skal það ávalt sýnt bæði við tollafgreiðslu og þegar þess er krafist af yfirvöldunum. Nú er sá tími, er skírteinið gildir, á enda, eða skoðun, er gerð skyldi á skipinu á þeim tíma samkvæmt lögum þessum, er vanrækt, hvort sem er aðalskoðun eða aukaskoðun, eða það kemur í ljós við slíka skoðun, að skipið er óhaffært, og skal lögreglustjóri þá afturkalla skírteinið.

11. gr.

Aukaskoðanir á skipum eru tvennskonar, almennar og sjerstakar.

12. gr.

Almenn aukaskoðun skal gerð einu sinni á ári á skipum þeim, er ræðir um í 8. gr. c í lögum þessum, það ár er aðalskoðun eigi er gerð á þeim.

37

19. júní

13. gr.

Við almenna aukaskoðun skal sjerstaklega athuga allan búnað skipsins og áhöld, botn skipsins og stýrisbúnað.

14. gr.

Sjerstök aukaskoðun skal gerð í þessum tilfellum:

- a. Þegar skip hefir sætt meiri háttar viðgerð, hvort heldur er á bol eða vjel, eða ný aðalvjel hefir verið í það sett, en eigi kveður samt svo mikið að viðgerðinni, að aðalskoðun skyldi ger samkvæmt 8. gr. a. í lögum þessum.
- b. Þegar annars þykir ástæða til að rannsaka öryggi ákveðinna hluta skips eða búnaðar þess.

15. gr.

Við sjerstaka aukaskoðun skal athuga þá hluta skips eða skipsbúnaðar, er ástæða þykir til vegna atvika þeirra, er skoðuninni valda.

16. gr.

Að lokinni aukaskoðun skips skulu skipaskoðunarmenn senda lögreglustjóra skýrslu um öryggi skipsins samkvæmt því, sem fyrir er mælt í 10. gr. þessara laga. Sje skipið talið haffært, ritar lögreglustjóri á haffærisskírteini þess athugasemd um, að aukaskoðun hafi verið gerð og að hún hafi eigi leitt neitt það í ljós, er geri skipið óhaffært.

17. gr.

Nú er skoðun gerð samkvæmt 3. eða 4. gr. laga þessara eða samkvæmt 92. gr. siglingalaga 30. nóvember 1914, og ákveður þá lögreglustjóri, hvort skoðunin skuli vera aðalskoðun eða aukaskoðun.

18. gr.

Aðalskoðun og aukaskoðun á farþegaskipum og skipum, sem knúð eru af vjel og stærri eru en 60 rúmlestir, gera 3 menn. Skal einn þeirra vera vjelfróður, einn siglingafróður og einn fróður um skipasmíði.

Önnur skip, er knúð eru af vjel, skulu skoðuð af 2 mönnum, öðrum vjelfróðum en öðrum fróðum um skipasmíði.

Seglskip skulu 2 menn skoða, annar siglingafróður en annar fróður um skipasmíði.

Róðrarbáta skal einn maður skoða, sá er fróður sje um skipasmíði.

19. gr.

Eiganda skips eða útgerðarmanni eða skipstjóra er skylt að sjá um, að lögskipaðar skoðanir sjeu gerðar á skipi.

20. gr.

Skipaskoðunarmenn skulu gera skoðun á skipi tafarlaust er þess er óskað, eða svo fljótt sem því verður við komið. Skoðun skal jafnan, ef þess er kostur, hagað svo, að sem minst tölfrétt verði á ferðum skipsins eða vinnu á því.

Skipaskoðunarmönnum skal frjálts aðgangur að skipinu og öllum rúmunum í því. Þeir skulu eiga rjett á að athuga öll áhöld skips og búnað. Þeim skal heimilt að krefjast þess, að farmur sje tekinn úr skipi, skip sett á land eða vjellar hreyfðar, sje það nauðsynlegt vegna skoðunarinnar.

Eiganda skips, útgerðarmanni, skipstjóra og skipshöfn er skylt að láta skipaskoðunarmönnum í tje nauðsynlega aðstoð við skoðunina og að gefa þeim þær upplýsingar um skipið og öryggi þess, er þeir krefjast.

21. gr.

Lögreglustjóri, eigandi skips eða útgerðarmaður, skipstjóri eða, í tilfellum þeim, er ræðir um í 92. gr. siglingalaga 30. nóvember 1914, meiri hluti skips-hafnar eða vjelstjóri, geta krafist yfirskoðunar á skipi. Yfirskoðun gera helmingi fleiri menn en áður skoðuðu skipið, samkvæmt 19. gr. í lögum þessum, og með þeirri sjerþekkingu, er þar segir, og tilnefnir lögreglustjóri þá úr tölu hinna skipuðu skipaskoðunarmanna. Skal úrskurður þeirra um ástand skips eða búnað vera fullnaðarúrskurður.

22. gr.

Þeir menn, er samkvæmt 21. gr. í lögum þessum geta krafist yfirskoðunar á skipi, geta og krafist þess, að skipaskoðunarmenn staðfesti skoðun sína með eiði. Eiðurinn skal tekinn af þeim í sjódomi.

23. gr.

Kostnað allan við skipaskoðanir greiðir skipseigandi. Ákvæði 2. liðs 92. gr. í siglingalögum 30. nóvember 1914 skulu þó enn vera í gildi.

Nú hefir skip reynst óhafffært við skoðun, en yfirskoðun, sem gerð er samkvæmt kröfu eiganda skips, útgerðarmanns eða skipstjóra, telur skipið hafffært, og greiðir þá ríkissjóður kostnað við yfirskoðunina.

24. gr.

Eftir 1. janúar 1923 skulu skip, sem eiga að vera í förum milli landa, vera með hleðslumerki, er sýni hvað skipið má liggja dýpst í sljettum sjó. Þegar sjerstaklega stendur á, getur atvinnumálaráðuneytið veitt undanþágu frá þessu ákvæði.

Með konunglegri tilskipun skal setja nánari reglur um hleðslumerki og um mælingar og skoðanir, er gerðar skuli á skipum til ákvörðunar hleðslumerkja. 37
19. júní
Kostnaður allur við ákvörðun hleðslumerkis greiðist af skipsseiganda.

25. gr.

Þegar hleðslumerki hefir verið ákveðið, skal atvinnumálaráðuneytið gefa skipinu hleðslumerkisskirtini. Skal það fylgja skipsskjölunum og ávalt sýnt bæði við tollafgreiðslu og þegar þess er krafist af yfirvöldunum.

Hafi skip hleðslumerkisskírteini, útgefið af þar til bærnum erlendum stjórnarvöldum eða skipaflokkunarfjelagi, getur atvinnumálaráðuneytið gefið því íslenskt hleðslumerkisskírteini í þess stað, án þess að láta mælingu þá eða skoðun, er með þarf til ákvörðunar hleðslumerkis, fara fram.

Nú er skip flokkað í skipaflokkunarfjelagi, er atvinnumálaráðuneytið tekur gilt, og skal þá hleðslumerkisskírteini þess gilda meðan það er í sama flokki. Endranær ákveður ráðuneytið gildistíma skírteinisins, og skal hans þá getið í skírteininu.

Nú er skipi breytt þannig, að ætla má, að farmborð skipsins breytist, og er þá hleðslumerkisskírteini þess úr gildi fallið.

26. gr.

Skip telst óhaffært, sje það svo hlaðið, að það liggi dýpra en hleðslumerki þess leyfir.

27. gr.

Marka skal á fram- og afturstafni allra þilskipa, er stærri eru en 30 rúmlestir, mælikvarða í desimetrum, er sýni hve djúpt skipið liggi í sjó. Kostnaður við þetta greiðir skipseigandi.

28. gr.

Stjórnarráðið getur falið skipaflokkunarfjelogum, gegn þeirri ábyrgð, er það telur nægilega, að gera mælingar eða rannsóknir, er gera þarf vegna skoðunar skips eða ákvörðun hleðslumerkis.

29. gr.

Nú er skipi lagt úr höfn óskoðuðu, enda þótt skylt hefði verið að skoða það samkvæmt lögum þessum, og ferst það, og er þá eigandi skaðabótaskyldur þeim, er fyrir tjóni verða við skiptapann, hvort heldur fyrir missi fyrirvinnu eða eigna, nema sannað sje, að slysið hafi eigi hlotist af óforsvaranlegu ástandi skips eða útbúnaði.

37

19. júní

30. gr.

Nú vanrækir skipstjóri að láta gera skoðun á skipi, er skylt var að gera samkvæmt lögum þessum, og varðar það hann sektum, frá 100 kr. alt að 5000 kr. Sömu refsingu sætir skipseigandi eða útgerðarmaður, eigi þeir sök á vanrækslunni.

Önnur brot gegn lögum þessum, eða gegn tilskipunum eða reglugerðum, er settar eru samkvæmt þeim, varða sektum, alt að 5000 kr., nema þyngri hegning liggji við að lögum.

31. gr.

Með mál út af brotum gegn lögum þessum, eða gegn tilskipunum eða reglugerðum, sem settar eru samkvæmt þeim, skal farið sem almenn lögreglumál.

32. gr.

Með lögum þessum eru úr gildi feld lög nr. 29, 22. okt. 1912, um eftirlit með skipum og bátum og öryggi þeirra.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 19. júní 1922.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Kl. Jónsson.